

מקום בניבחרת באות לקיצוץ גם המילגה וגם האפשרות ללמוד, הוא קוץ נוסף ב" אליה הקוצנית בלאר-הכי הצלחה מפתיעה. מה שמתברר מ" תוך סרט זה מעבר לכל ספק, הוא שה" ספורט התחרותי היום דומה למלחמת גלדיאטורים רומית יותר מאשר למישח" קי האולימפיה היוונים. המטרה מקדשה את כל האמצעים, וכל מי שניצב בדרך אליה נדרס ללא רחם. מאידך, כאשר צו" פים בדרך שבה מכינה אוניברסיטה (ש" היא רק שלב מוקדם, תמים ומכין למיק" צוענות האמריקאית) את שחקניה, קל להבין את הפער המפריד בין הכדורסל האמריקאי לזה של שאר אומות העולם. הצלחתו המפתיעה של הסרט הסבה סיו" פוק רב לבנטון הצעיר. בדומה לרוב ילדי הפלא, הנמצאים בשלב המעבר לגיל ה" בגרות ולבעיות השונות שגיל זה מעמיד לפני שחקני-הקולנוע, הוא חושש שה" חלום הוורוד עומד להימוג. "כולנו טוב" לים מתסכלי של חוסר ביטחון עצמי, הוא אומר. "מה אעשה אם כבר בגיל 25 אהיה כוכב עם עבר אבל בלי עתיד?"

בינתיים יש לו כמה אפשרויות: הוא מחבר שירים ושר לא רע, כפי שזוכרים אולי אלה ששמעו אותו שר על בלזן צהוב בג'ורזי. חוץ מזה, הוא באמת כיש" רוני במשחק הכדורסל. הוא גם בילבד, ואם באמריקה יהיה לו קשה להתפרנס, כדאי להזכיר לו שבישראל מחפשים תמיד כישרונות חדשים שלמדו להחזיק כדור מעבר לאוקיינוס. ובהתחשב בעובדה ש" שמו המקורי סגל, לא תהיה לו אפילו בעייה לקבל מייד כרטיס-שחקן בליגה הלאומית בארץ.

כשהבורגנים נותרטלים

המסיבה של דון (פאר, תל-אביב, אוסטרליה) - יידיים עורכים מסיבה בליל הבחירות של שנת 1969. המקום - אוסטרליה, והמסובים עולים לקראת הניצחון הוודאי של השמאל, שישלך מן השלטון את ה" ימין - השליט הניצחי-כמעט.

ככל שמתקדם הלילה, מסתבר שהוודאות היתה אשליה ושהשמאל עדיין רחוק מניצחון. יגונו של הנוכחים טובע בתוך נחלי האלכוהול, הממסים את החיצוניות המכובדת של הבורגנים המהוגנים. אנשיות רבות הופכים חיות נוש" כות, תיסכולים צפים על פני השטח, החל מן התסביכים המיניים (הפרופסור המתייסר משוש לו כלי קטן), ועד לתסביכים המיקצועיים (המורה שרצה לכתוב את רומן המאה אבל לא מצא את הזמן והאומץ לכך). חברי המרעם מתחלף בחבורת זאבים שתויים המתעללים, מנג" לים את הפה ומקיאים את הרעל הרובץ על נישמותיהם.

המיבנה הדראמאטי מוכר. מי מפחד מוירגיניה וולף ועונת האלופים הם שתי דוגמות בלבד למקורות ההשראה. אולם, יש לציין שהציבון האוסטרלי כאן חזק מאד, ולמצב הפוליטי, הכלכלי והתרבותי של ארץ זו יש השלכות ברורות בתוך הסרט. דייוויד ויליאמסון, שביסס את תסריטו על מחזה מצליח באותו השם, שכתב ב-1971, יצר אוסף טיפוסים אמיתיים ביותר. אם גם לא תמיד מקוריים, ואילו

רימונד ובארט - תיסכולים מיניים

הבמאי ברוס ברספורד אסף צוות שחקנים שמרביתם הופיעו במסגרת על הבמה, ומכאן הזדהות שלהם עם הדמויות. ג'וזף התסריטאי וגם הבמאי נהגו בתבונה כאשר החליטו לשמור באדיקות על האווירה הדחוסה והמחניקה של ה" מחזה, המתרחש במקום אחד, ביתו של דון, במשך לילה אחד בלבד.

ג'קסון וקארדין - המלאך והקאראטה

והצדק המגן על עמלם של שני זקנים עליונים היודעים את סוד ייצורו של הוויסקי המשובח, אך מסרבים להיכנע לסחטנותם של בעל המפעל ובריוניו.

נקודת-האור היחידה בכל המיבשלה התוססת הזאת היא דייוויד קארדין, פרוץ ונועז כדרכו, בנופייה ועם עגיל אחד באוזנו, ומי שאינו זקוק לכפילים כשהוא נוהג מכוניות הרוסות-למחצה או חולק מהלומות קאראטה על-באמת.

כשהעלילה נושענכות

גם מלאכים שותים ויסקי (אלנבי, ארצות-הברית) - חבל, חבל שאחרי שבייתה כה ממושכת של בתי-הקולנוע, מוצאים בעלי בתי-הקולנוע לנכון להציג סרטים שאינם מסוגלים להחליף את המסך הקטן. שהרי למה לו, לצרכן הישראלי המודאג, לנטוש את נעליה הבית החמות שלו, את החדר המוסק ואת הטלוויזיה השרה לו שיריערש משעממים עד תרדמה, ולצאת להרפתקה משעממת עוד יותר, בחברת פירחחים, ובלי החימום והנוחות שיש לו בבית? והנורא מכל - למה לעזוב את המסך הקטן, כשהמסך הגדול מראה לו סרט שספק אם הטלוויזיה היתה מקבלת אותו להצגה? והטלוויזיה בישראל, כידוע, אינה בררנית ביותר.

מה שכן לקחו מן הטלוויזיה, בחישובי מיסחר מבריקים, הוא שמו העיברי של הסרט, שאין לו כל קשר לשמו המקורי "ברק ורעם". השם הוטב לשם מלאכים שותים ויסקי כדי להיבנות על קייט ג'קסון, המשחקת בסרט לצידו של דייוויד קארדין. והיא, אחד המלאכים של צ'ארלי, חלשה מכדי להציל מחיורו את הסיפור הרעוע שעליו נשענת מה שנתכונה להיות עלילה מצחיקה.

מברכו עומד מאבק בין כוחות הטוב והרע, כשאת הרשע מגלם בעל מיעול לייצור משקאות קלים, העובד למען המאפיה וממלא עבורה בקבוקים בוויסקי קלוקל המיוצר בלי רשיון. מולו, האביר הלוחם את מלחמת האור

במאים

למה לא בישראל?

מאחר שרמת הסרטים המייובאים לישראל אינה בדיוק עוצרת-נשימה, וקורה לא פעם שצריך לחפש בנרות, במשך תק" פה ארוכה, סרט שכדאי לכתוב עליו, מוטב מזמן לזמן להזכיר סרטים המושכים שם תשומת לב מתוך תיקוה שיימצא בעל יוזמה שיעז להביאם לארץ.

למשל, סרטיו של במאי צרפתי בשם ברטראן טאורנייה, מבקר-קולנוע ואיש יחסי ציבור ופירסום בענף הקולנוע לשע" בר, הנחשב בשנים האחרונות אחד מ" במאי היוקרה של הקולנוע הצרפתי. טאורנייה עשה עד היום ארבעה סר" טים. כל אחד משלושה הראשונים, השטן מסנט-פול, שהחג יתחיל והשופט והרוצח, זכר בפרסים רבים, ותודות להכנסות מ" סרטים אלה שותף כיום טאורנייה גם ב" חברת הפקה, המטפלת לא רק בסרטיו שלו אלא גם בסרטים של יוצרים אחרים ש" בהם הוא מאמן. כנראה תיזכרות מן ה" ימים שבהם נזף, כמבקר, באותם מפקים שטרקו לדתות לפני אנשים מחוגגים והתחשבו רק בסיכויים המיסחריים.

קולנוע על קולנוע. סרטו החדש של טאורנייה, ילדים מפונקים הוא, למע" שה, הראשון שבו הוא מטפל בפירוש ב" מיקצוע שבו הוא עוסק - עשיית סר" טים. בהתחשב עם העבר שלו, ניתן היה לצפות שנושא כזה יצוץ עוד קודם-לכן, אבל נראה שסרט זה מהווה, לגבי ה" במאי, מיפנה מכמה וכמה בחינות. לא זו בלבד שזו הפעם הראשונה שדמות מרכי

זית בסרט משלו הוא במאי-קולנוע (ו" דמות אחרת - תסריטאי), אלא שלרא" שונה סובב הסרט על ציר נשי דווקא.

שחקנית כריסטיין פאסקי ב"ילדים מפונקים" גזע חדש של שחקנים

את התפקיד בסרט, כריסטיין פאסקל (ב" ישראל ראו אותה בהדרגה הטובה בה הלכנו).

קטנה ושברירית. העלמה פאסקל, נערה קטנה ושברירית הנראית ומתנהגת בניגוד לכל המוסכמות של כוכבי-קולנוע. שייכת לאותו גזע חדש של שחקנים שה" תפקיד חשוב בעיניהם יותר מן השכר, והחידושים בקולנוע חשובים בעיניהם יותר מן ההחילה. בפסטיבלים אפשר לר" אותה, לבושה סוודר וג'ינס, כשהיא רצה לכל הקרנות סרטי הצעירים. כישוריה האינטלקטואליים הביאו לכך ששותפה כבר לא פעם גם בכתיבת תסריטים, ולא רק במישחק. טאורנייה עצמו מתכוון לה" זור על שיתוף-פעולה זה בעתיד, בעיבוד שעשה יחד איתה לסיפור של האמריקאי תיאודור סטרג'ון.

ילדים מפונקים הוא אחד מאותם ה" סרטים שאפשר היה לעשות גם בישראל. סרט בעל תקציב קטן (הזול ביותר שעשה טאורנייה עד היום), שצולם במשך 26 יום בלבד. אבל מתקבל על הדעת שכל עוד לא יימצא בארץ מי שיאמין כי סרט כזה מעניין קהל ישראלי, קשה עוד יותר יהיה למצוא מישהו שיהיה מוכן להש" קיע בהפקה מקומית של סרט כזה. המפ" סיד, כמובן, הוא הקולנוע הישראלי בכללו.

והדבר משתקף אפילו בתוך הסיפור עצמו. הבמאי והתסריטאי המכונים, במהלך ה" עלילה, את סירטם הבא, מחליטים לש" גות את הסיפור ולהעניק את התפקיד הראשי לאשה ולא לגבר.

ילדים מפונקים מספר על במאי קולנוע (שאותו מגלם מישל פיקולי) השוכר דירה בבית-דירות פאריסאי, כדי לעבוד ללא הפרעה על סרטו החדש. אלא שבתוך בית-הדירות הוא נקלע למאבק של הדיי" רים על זכויותיהם נגד בעל הבית, והוא מכיר שם נערה צעירה ממנו בהרבה, מחו" סרת עבודה, המלאה ספקות לגבי עצמה ולגבי העולם הסובב אותה.

העימות והנערה. הניגוד שבין ה" במאי, המנסה להינתק מן העולם כדי ליצור סרט האמור לתאר את העולם, לבין דיירי הבית הכופים עליו את המציאות היומיומית, והנערה שמצבה הכלכלי הפוך מזה שלו, יוצרים את העימות המרכזי ב" סרט. טאורנייה, הטוען כי הוא עצמו היה פעם חבר בוועד-בית דומה לזה שהוא מציג בסרט, שואף לאווירה הריאליסטית ביותר שיתנה לו בסרטיו עד היום. מאחר שדמותה של הנערה בעלת חשיבות מכר" עת בסרט, הוא עבד על עיצובה עם שתי נשים: תחילה עם תסריטאית (שבינתיים הפכה במאית) בשם שארלוט דובריי, ואחריכך עם השחקנית הצעירה שגילמה